

[Ivar Nørgaard.]

siden, at de samme herrer her fra folketingets talerstol i sarkastiske vendinger hudflettede den tidligere regering for manglende resultater i rationaliseringsarbejdet. Da hr. Poul Møller var oppositionsleder, skrev han en interessant kronik i Berlingske Tidende med overskriften

„Hvordan staten kan spare“

og med underrubrikkerne

„Ofte kommer der blot mere papir“

og

„Oppositionen må presse regeringen“.

I samme kronik af 31. oktober 1966 kommer den nuværende finansminister og dermed øverste ansvarlige for toldvæsenet ind på rationalisering af toldvæsenet, og han ironiserer over, at rationaliseringen ikke førte til personalebesparelser.

„Der blev flere stillinger og ikke færre“.

„Der kom mere papir, ikke mindre“, skrev den daværende regeringsrevser.

Det virker som skæbnens ironi, at samme Poul Møller nu som finansminister fremsætter forslag om en temmelig voldsom udvidelse af især de højtlønnede stillinger i finansministeriets tolddepartement og i toldvæsenet.

Samme minister foreslår også 5 nye stillinger i revisionsdepartementerne med den angivelige opgave — jeg citerer ordret —:

„... at gennemføre en omfattende rationalisering af departementernes virksomhed med større vægt end hidtil på en funktionel fordeling af arbejdet mellem kontorområderne og på en udvidet koordination af de forskellige kontorers arbejde.“

Der er altså foreløbig blevet flere stillinger og ikke færre, og der er sikkert også blevet mere papir.

Hvis hr. Poul Møller endnu husker, hvad han sagde og skrev i sin oppositionstid, må han være overordentlig hårdhudet, hvis han ikke i dag sidder med en flov smag i munden.

Midt i bedrøveligheden er der vel god grund til at finde frem til de lyspunkter, der trods alt er i det fremsatte forslag. Et

af lyspunkterne er, at det er lykkedes at inkorporere toldgrænsekorpset i toldvæsenet, en ordning, der virker rationel og samtidig — så vidt det er oplyst — er foregået uden tilsidesættelse af menneskelige hensyn. Men også her rejser der sig det spørgsmål, om man er kommet til at foregribe en yderligere koordinering eller sammensmeltning af rejsegodskontrollen og paskontrollen. Det hidtidige grænsekorpss udøvede på de meget lidt besøgte steder begge funktioner på én gang, og det er jo spørgsmålet, om vi ikke i fremtiden også på dette felt burde slå opgaverne sammen og rationalisere, men det er altså det fremsatte forslag til hinder for.

Det og flere andre enkeltheder regner jeg med at vi kan komme til at se nærmere på og drøfte med de ansvarlige ministre i det udvalgsarbejde, der nu formentlig skal finde sted i lønningssudvalget.

Jeg tilsiger mit partis positive medvirken til forslaget gennemførelse, men håber samtidig, at det er sidste gang, vi skal modtage den slags lovforslag, der som sagt ikke fremmer smidigheden i den offentlige administration.

Adam Møller: Jeg var glad for at høre i slutningen af den ærede socialdemokratiske ordførers tale her, at han gik positivt ind for forslaget. Da hr. Ivar Nørgaard begyndte, var jeg lidt i tvivl om, hvilken stilling han ville tage til forslaget. Det er jo typisk også i denne sag, hvor lette problemerne er at klare, når man ikke længere selv har ansvaret for dem. Dengang økonomiministeren, som havde ansvaret for disse sager, hed Ivar Nørgaard, havde vi jo egentlig ikke indtryk af, at der var særlig gang i arbejdet hverken i tjenstemandskommissionen eller med hensyn til fremsættelse af de forslag, som skulle regulere disse ting.

Desuden må man vel også understrege, at det netop var i den tid, da vi havde socialdemokratisk ledede regeringer, at man så at sige indbyggede i statens ansættelses-system alle de ting, som skaber os en række